

# РЕШЕНИЕ

№ 7290

гр. София, 01.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова**

**ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов**

**Стоян Тонев**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8235** по описа за **2022** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Д. Т. 12“- ООД [населено място] срещу Решение №2164/15.06.2022 година, постановено по н.а.х.д.№3057/2022 по описа на СРС за 2021 година,135 състав изменящо Наказателно постановление №22-220009/08.02.2022 година на И. Д. Директор на Дирекция” Инспекция по труда” [населено място], с което последният на основание чл.416,ал.5 от КТ за нарушение на чл.415,ал.1 от КТ наложил на „Денис Трейд 12“ООД- [населено място] имуществена санкция в размер на 2000 лева, като намалил размера на наложената имуществена санкция от 2000 лева на 1500 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение. Твърди се, че не е извършено нарушението, а още повече , че СРС не е анализирал приложените доказателства. Иска се отмяна на решението и отмяна на Наказателното постановление. Претендират се сторените оп делото разноски.

В съдебно заседание, касаторът- „ Денис Трейд 12“ООД-гр. С., редовно и своевременно призован, се представлява от адвокат И., редовно упълномощена, която поддържа жабата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по касация- И. Д. Директор на Дирекция“ Инспекция по труда“ [населено място], редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт Д., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

От събраните доказателства е видно, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство при „ Денис Трейд 12“ ООД [населено място] в периода от 08.12.2021 година до 12.01.2022 година контролните органи установили, че „Денис Трейд 12“ ООД в качеството му на работодател не е изпълнил даденото му с Протокол № ПР2139581/10.12.2021 година на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. на основание чл.404, ал.1, т.1от КТ Предписание под № 3- Работодателят да окаже съдействие на контролния орган от Инспекцията по труда да изпълни служебните си задължения, като представи в цялост документите, изискани с призовка от 08.12.2021 година - трудови досиета на лица, избрани от представения списък-Д. Т. и В. М., пълно трудово досие на Е. Коталак; графици и присъствени форми от 01.01.2020 година до момента; разчетно – платежна ведомост; фишове и други документи, удостоверяващи изплащането на трудовите възнаграждения на служителите от 01.01.2020 година до момента,Регистър на болничните листове (копие на болничните листове на лицата по т.2 и т.3 и документация за ползване на отпуск от 01.01.2020 година до момента; Вътрешни правила за работна заплата, Правилник за вътрешния трудов ред; по т.9- Дневник на трудовите книжки в оригинал; по т.10-Оценка на риска –оригинал; по т.11 –Книги за инструктаж“, като срокът на предписанието е бил до 14.12.2021 година.

На 10.12.2021 година в Дирекция “Инспекция по труда“ – С. е постъпила молба от С. Н. Т. –управител на „Денис Трейд 12“ ООД за удължаване срока за представяне на необходимите документи до 15.12.2021 година.

С Призовка на основание чл.45, ал.1 от АПК получена лично от Т. срещу подпис на 10.12.2021 година му е указано да се яви на 15.12.2021 година в 14:30 часа в Дирекция “Инспекция по труда“ – С., [улица], където да представи изисканите му документи.

На 14.12.2021 година контролните органи констатирани, че до края на работния ден от работодателя или от негов представител не били представени изисканите с Протокол № ПР2139581/10.12.2021 г. на Дирекция “Инспекция по труда“ – С. и описани по -горе документи, за което е съставен Констативен протокол № ПР2139581/14.12.2021 година.

С Констативен протокол от 15.12.2021 година е констатирано, че на датата и часа, указани в призовката -15.12.2021 г. в 14:30 часа не се явил управителят на дружеството или упълномощено от него лице, което да представлява дружеството и не се представили изисканите документи с Предписание под номер 3 от Проткол за извършена проверка Р2139581/10.12.2021 година със срок на изпълнение 14.12.2021 г.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Протокол №ПР2140918/12.01.2022 година и въз основа на него срещу „Денис Трейд 12” ООД е съставен АУАН № 22-2200009/12.01.2022 година за извършено на 15.12.2021 година в [населено място] нарушение по чл.415, ал.1 КТ,предявен на същата дата на пълномощник на дружеството, който след като се запозвал със съдържанието му, го подписал с възражение, че на 14.12.2021 г. е представен Болничен лист за невъзможност управителят на дружеството да се яви. На 29.12.2021 година е предстван Протокол от Полицията за изчезнали документи, както и документите, с които разполагали. Депозирани са Писмени възражения срещу акта на 17.01.2022 година, а въз основа на АУАН и след преценка на подаденото възражение като неоснователно , срещу касатора е издадено Наказателно постановление, с което му е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 1 КТ за нарушение на чл. 415, ал.1 от КТ.

Правилен е изводът на СРС, че от събраните по делото доказателства е установено извършеното нарушение и в хода на извършената проверка и то по спазване на трудовото законодателство, самият работодател не е представил изисканите доказателства, дадени му с Предписание от 10.12.2021 година, но не е отчел , че непредставянето на тези доказателства не представлява ПАМ по смисъла на чл.404 от КТ, според която разпоредба за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по [чл. 400](#) и [401](#) по своя инициатива или по предложение на синдиклните организации могат да прилагат следните принудителни административни мерки- да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по [Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества](#), както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда, да спират въвеждането в експлоатация на сгради, машини и съоръжения, производства и обекти, ако не са спазени правилата за здравословни и безопасни условия на труда и социално-битовото обслужване, да спират дейността на предприятия, производства и обекти, включително строежа и реконструкцията им, както и машини, съоръжения и работни места, когато нарушенията на правилата за здравословни и безопасни условия на труда застрашават живота и здравето на хората, да поставят специален знак, указващ приложената принудителна административна мярка, като при неразрешеното му премахване се носи административнонаказателна отговорност, да спират изпълнението на незаконни решения или нареждания на работодатели, органи по назначаването и длъжностни лица, да отстраняват от работа работници и служители, които не са запознати с правилата за здравословни и безопасни условия на труда или не притежават необходимата правоспособност, както и работници и служители, ненавършили 18 години, за които е отнето разрешението за приемане на работа по [чл. 302, ал. 2](#) и [чл. 303, ал. 3](#); да дават предписания за въвеждане на специален режим за безопасна работа при сериозна и непосредствена

опасност за живота и здравето на работещите при невъзможност да се приложи т. 3, при повторно нарушение на [чл. 62, ал. 1](#) да спират дейността на работната площадка или на предприятието до отстраняване на нарушението, да дават задължителни предписания на работодателите, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушение, свързано с начисляване във ведомостите за заплати на сума, по-малка от сумата, която работодателят, съответно органът по назначаването е изплатил на работника или служителя за извършената от него работа; в случай че предписанието не се изпълни в посочения в него срок или при повторно нарушение, контролните органи на инспекцията по труда могат да спрат дейността на предприятието до отстраняване на нарушението, при наличие на обстоятелствата по [чл. 138, ал. 4](#) да дават задължителни предписания на работодателите, органите по назначаването и длъжностните лица за изменение на трудовия договор, сключен за работа на непълно работно време, в трудов договор при нормална продължителност на работното време, да дават задължителни предписания на работодателите или на упълномощените от тях лица за изпращане на уведомление за сключен трудов договор, когато установят, че не е спазен срокът по [чл. 62, ал. 3](#) за изпращането му, да дават задължителни предписания на работодателите или на упълномощените от тях лица за изпращане на уведомление за заличаване на изпратено преди това уведомление по [чл. 62, ал. 3](#) за сключен трудов договор, ако установят, че няма доказателства за съществуване на трудово правоотношение, да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.

В конкретния случай от доказателствата по делото, както и от отбелязването в АУАН и НП е видно, че непредставянето на доказателства, поискани с дадено предписание не представлява ПАМ по смисъла на чл.404 от КТ, по същество представлява неизпълнение на дадено предписание, което се изразява в отказ от съдействие на контролни органи от Инспекция по труда – [населено място] да изпълняват служебните си задължения, като представи в цялост документите, изискани с Призовка от 08.12.2021 година и без представянето на които е невъзможно да се осъществи контрол по спазване на трудовото законодателство/ като изрично е посочено както в АУАН, така и в НП и е послужило като основание за определяне размера и вида на санкцията, която обаче е наложена на основание чл.415,ал.1 от КТ- разпоредба, сочеща, че който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лева, като от описанието на нарушението и от събраните доказателства е видно, че с поведението си наказаният субект е отказал съдействие на контролни органи да изпълнят контролните си правомощия, което обаче не представлява ПАМ по реда на чл.404 от КТ и да бъде санкционирано по чл.415,ал.1 от КТ, а за това неизпълнение на задължението да се окаже съдействие на контролен орган да изпълни контролните си правомощия в чл.415,ал.3 има самостоятелен състав на нарушение- Който не оказва съдействие на контролен орган за спазване на трудовото законодателство при изпълнение на неговите функции, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба в размер от 100 до 500 лв. или имуществена санкция в размер от 2500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лева

Налице е съществено разминаване между описанието на нарушението и санкционната норма, което е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице, а отделно от това е наложена санкция за нарушение, което не е извършено. Административно-наказващият орган след като е констатирал, че с поведението си / и изрично го е отбелязал в Наказателното постановление, че касаторът е отказал да съдейства на контролен орган от Инспекцията по труда да изпълни задълженията си, като представи в цялост документите, изискани с призовка от 08.12.2022 година, е извършил нарушение и е следвало да съобрази приложимата санкционна норма – именно на чл.415,ал.3 от КТ и да наложи санкция по този текст, вместо на несъществуващо правно основание по чл.415,ал.1 от КТ, тъй като не налице ПАМ, която лицето не е изпълнило. Всичко това води до извод, че неправилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора и му е наложена санкция, за нарушение, което не е извършено по смисъла на чл.415,ал.1 от КТ. Това води до отмяна на Наказателното постановление и на Решението на СРС, което е в друг смисъл и постановяване на ново решение, с което Наказателното постановление да бъде отменено.

Следва да се отбележи и подчертае, че измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора ”необоснованост” на съдебното решение. Необосноваността, като порок на съдебното решение, е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63,ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски е основателна и следва да бъде уважена. В производството пред СРС касаторът е представляван от адвокат В., като в представения Договор за правна защита и съдействие договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 400 лева, платено в брой при подписване на Договора. В производството пред АССГ касаторът също е представляван от адвокат, който е взел участие в производството и от представения Договор за правна защита и съдействие и видно, че договореното възнаграждение на адвоката е в размер на 300 лева, платено в брой при подписване на договора. В полза на касатора следва да се присъдят разноски именно в този размер. Касаторът е внесъл държавна такса по сметката на АССГ в размер на 25 лева, но тази такса е недължимата, тъй като производствата по ЗАНН са безплатни както в производството пред съответния районен съд, така и в производството пред касационната инстанция. Обстоятелството, че касаторът е внесъл държавна такса, която не се дължи не води до извод, че внесената държавна такса следва да се възложи на ответника по касация. На тази плоскост в полза на касатора следва да се присъдят разноски – за производство пред СРС в размер на 400 лева и за производство пред АССГ в размер на 300 лева. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания – аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният

момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София-град

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №2164/15.06.2022 година, постановено по н.а.х.д.№3057/2022 по описа на СРС за 2021 година,135 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА :

**ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №22-220009/08.02.2022 година на И. Д. Директор на Дирекция” Инспекция по труда” [населено място], с което последният на основание чл.416,ал.5 от КТ за нарушение на чл.415,ал.1 от КТ наложил на „Денис Трейд 12“ООД- [населено място] имуществена санкция в размер на 2000 лева.**

**ОСЪЖДА И. Д. ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА „ДЕНИС ТРЕЙД 12“ ООД ГР. С. СУМАТА ОТ 400 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ЗА ПРОИЗВОДСТВО ПРЕД СРС И СУМАТА ОТ 300 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ЗА ПРОИЗВОДСТВО ПРЕД АССГ.**

**ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО НА „ ДЕНИС ТРЕЙД 12“ООД ГР. С. ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА РАЗНОСКИ В РАЗМЕР НА 25 ЛЕВА- ВНЕСЕНА ДЪРЖАВНА ТАКСА ПО АДМ. ДЕЛО № 8235/2022 ГОДИНА ПО ОПИСА НА АССГ.**

Решението не подлежи на обжалване.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ:1.  
2.**